Р Е Ш Е Н И Е
№ 4205

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Я.Димитров, като разгледа дело номер **2157** по описа за **2014** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. С. И. от [населено място], срещу съдебно решение от 17.12.2013 г. на СРС, НО, 3 състав по нахд № 8993 по описа за 2013г., с което е потвърдено наказателно постановление № 207817/05.11.2012 г., издадено от зам. кмета на Столична община, с което на Е. С. И. на основание чл.36, ал. 6, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община е наложена глоба в размер на 70 лв. за нарушение на чл. 35, ал. 4 във вр. с чл. 12, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Касаторът сочи, че в нарушение на разпоредбите на НПК му е било отказано даването на обяснения, които са били необходими с оглед обективно и всестранно изясняване на фактите. Излага твърдение, че с качване в превозното средство е перфорирала превозен документ и това, че не е отговарял на пробата на разпитаната свидетелка не е нейна отговорност. Сочи, че в акта за установяване на административно нарушение никъде не е записана годината на извършване на

нарушението. Иска се отмяна на решението и постановяване на съдебно решение, с което наказателното постановление да бъде отменено.
В съдебно заседание касаторът - Е. С. И., редовно призована, не се явява и не изпраща представител.
Ответникът по касация – зам. кмет на Столична община, редовно призован, се представлява от юрк. С., която моли решението на СРС да бъде потвърдено.
Представителят на СГП – прокурор Д., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна. Съображенията за това са следните:
От доказателствата по делото е прието, че на 23.10.2012 г., около 10:28 ч. в [населено място], с посока от спирка „Журналист“ към пл. „Г.“ Е. С. И. пътувала с билет с различна маркировка, което съставлява нарушение на чл. 35, ал. 4 вр. чл. 12, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 0207817/23.10.2012 г. и издадено обжалваното наказателно постановление.
С обжалваното съдебно решение е потвърдено наказателно постановление №207817/05.11.2012 г., издадено от зам. кмета на Столична община, с което на Е. С. И. на основание чл.36, ал. 6, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община е наложена глоба в размер на 70 лв. за нарушение на чл. 35, ал. 4 във вр. с чл. 12, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община.
Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са налице основания по чл.34 ЗАНН за недопустимост на административно-наказателното производство или основания за погасяване по давност на извършеното нарушение.
Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Същата е установена на база събраните по делото писмени и гласни доказателства. За да постанови съдебното решение, районният съд е извършил проверка на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление и е извел извод, че при тяхното издаване са спазени процесуалните изисквания. Този извод не се споделя от настоящата касационна инстанция.
Видно от съдържащите се по делото акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление, е налице позоваване на поднормативен акт, който е бил отменен към момента на извършване на нарушението. Коректното наименование на наредбата към датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение е Наредба за превоза на пътници и условията за пътуване с обществения транспорт на територията на Столична община, приета с

Решение № 458 на СОС по Протокол № 17 от 24.07.2008 г. и влезнала в сила от 01.09.2008 г., докато в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е цитирана Наредбата за превоза на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община, която не е била приложима за констатираното нарушение към момента на извършването му. На следващо място описанието на нарушението в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление се различава, като в акта за установяване на административно нарушение е записано „отказва да заплати билет за еднократно пътуване, продаван от контрольор“, докато в наказателното постановление е записано „пътува с билет с различна маркировка“. Тези описания отговарят на различни състави на административни нарушения. Наличието на разминаване между описаната фактическа обстановка на деянието и неправилното посочване на приложимия подзаконов нормативен акт съставляват съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила, тъй като наказаното лице не е наясно с фактическите и правни рамки на административното обвинение и по този начин се засяга правото му на защита. Налице е нарушение на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, респ. на чл. 57, ал.1 ,т. 5 и т. 6 от ЗАНН, което обуславя извода за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

По изложените съображения като не е констатирал допуснатите в хода на административно-наказателното производство съществени процесуални нарушения районният съд е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на материалния закон. Ето защо и поради допуснато касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК обжалваното решение следва да бъде отменено на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. По същите съображения, поради допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство следва да бъде отменено и обжалваното пред СРС наказателно постановление.

Воден от горното Административен съд София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 17.12.2013 г. на СРС, НО, 3 състав по нахд № 8993 по описа за 2013 г., като вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 207817/05.11.2012 г., издадено от зам. кмета на Столична община, с което на Е. С. И. на основание чл.36, ал. 6, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община е наложена глоба в размер на 70 лв. за нарушение на чл. 35, ал. 4 във вр. с чл. 12, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:1. ЧЛЕНОВЕ: 2.

3.